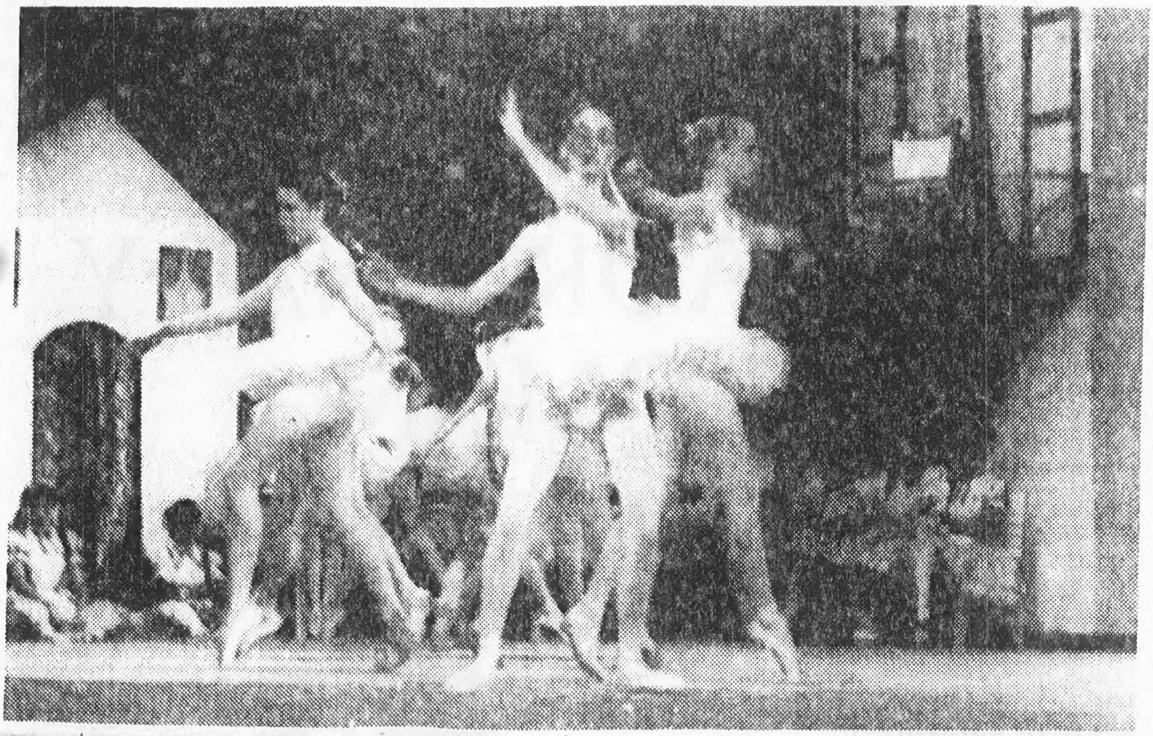
STICUSA
KNIPSELKRANT 34

AMIGOE MAANDAG 16 APRIL

ORANJESTAD — *Tot tweemaal toe trok de Arubaanse Dans- en Balletschool afgelopen week een volle zaal met het optreden van zijn leerlingen onder leiding van Sonia Gevers die het ballet Coppelia brachten. Voorwaar geen gemakkelijk stuk doch hier en daar goed aangepast aan de lokale omstandigheden. Het trio Sandra Harms, Karin Tujeehut en Gregory Larmonie trok in de hoofdrollen door hun goede optreden de aandacht. De leerlingen toonden dat het ballet ook bij deze school op een hoog peil staat. Na afloop bracht het enthousiaste publiek een ovatie. Verwacht wordt dat nog enige opvoeringen — op veler verzoek zullen volgen.*

De Beurs Maandag 16 april 1984

Ilan Rogoff bracht zaal in de ban van Beethoven

WILLEMSTAD - Het Beethoven-recital gisteravond in de Tempel, door de Israelische pianist Ilan Rogoff, bracht de zaal - die slechts voor iets meer dan de helft gevuld was - in de ban van deze grote komponist, wier romantiek en passie doorklonken in het beheerste spel van deze zeer begaafde pianist. De viriele kracht en de beheersing waarmee Rogoff de Beethoven-sonates tot leven riep, lieten niet na bij het auditorium de indruk te verstevigen dat hier sprake was van een solist van zeer grote klasse. Een voor honderd procent afgerond programma, waarin men de affiniteit kon voelen met een romantischer verleden. De vier sonates werden telkens door de pianist bij het publiek ingeleid. Steeds met een korte uitleg, wat door zijn gehoor bijzonder op prijs werd gesteld. Een ovationeel applaus na afloop bracht Rogoff ertoe om, tegen zijn principes in, toch een toegift te spelen. Echter geen kompositie van Beethoven, doch een stuk van Frédéric Chopin.

Erg jammer dat niet meer mensen de weg naar de Tempel wisten te vinden. Waarschijnlijk is dat te wijten aan het feit dat de zondagavond niet zo geschikt is voor dergelijke evenementen. De meeste mensen schijnen dan toch liever voor "Dynasty" te kiezen. Bijzonder betreurenswaardig, aangezien dit recital alleszins de moeite waard was.

Uit: Boulder Magazine Maart 1984 ?

By ANN ALEX

AN EXTRAORDINARY WOMAN

Boulder's retirees aren't the retiring sort. Here's one who's forgotten more than most others have lived.

ANN ALEX is a Boulder-based free-lance writer.

AN EXTRAORDINARY WOMAN

Estelle DeBrot is one of Boulder's little-known but illustrious residents. She danced in Cecil B. DeMille's extravaganzas in Hollywood and for the San Francisco Opera Company, then lived in Europe for 50 years with her husband, Nicolaas DeBrot, a Dutch writer.

By ANN ALEX

ESTELLE DeBrot, 80, descended the stairs with a youthful step. "I was a dancer, you know," she told me, her words crisp, her accent faintly European.

She has the face of a prima ballerina, inquisitive and challenging brown eyes, prominent cheekbones, an

Photo by Vern Walker

Estelle DeBrot, 80, sits in her "meditative chair," a favored piece her daughter gave her when she moved to Boulder in 1982.

elegant carriage. "Would you mind if I took your arm?" she asked, before we strode away.

The mask of age often disguises remarkable lives.

Estelle Reed-DeBrot achieved international fame as a dancer, then chose to devote her life to a brilliant, charismatic man.

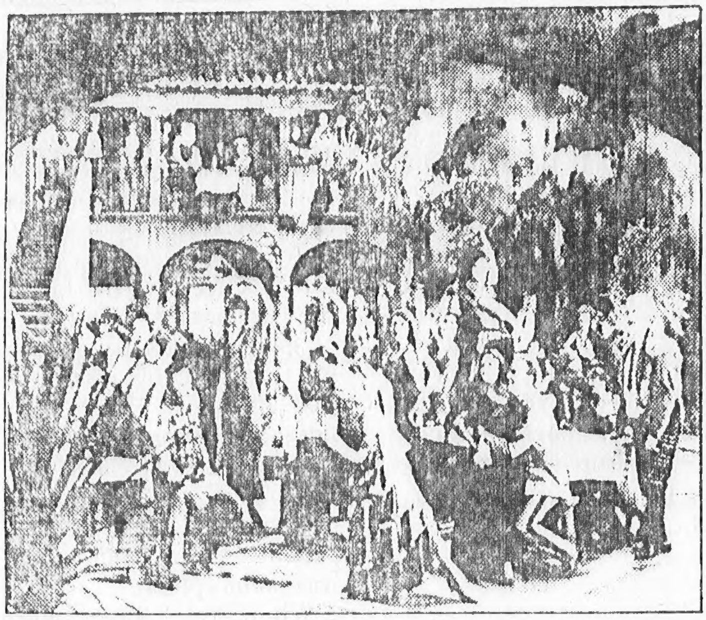
Born in San Francisco in 1904, DeBrot's early childhood was marred by her parents' separation. The wounds began to heal around the age of 8 — she recalls the day she peeked through the window of a private home near the base of the hill she lived on and found herself entranced. She saw legs flying through the air. As she stopped for a closer look, the badly scarred face and raspy voice of Madame Elvira Morosini appeared. Estelle fled, terrified. But the dancing legs haunted her.

Within the week she was enrolled as a student of classical ballet with Morosini, whom she discovered was not a witch, but a lovely Italian dancer whose public career had ended prematurely when she was in a stage fire at La Scala.

At 16, Estelle moved to Los Angeles to study with the Russian choreographer Kosloff. It was his business to stage all the dance scenes in Cecil B. DeMille's epics. Estelle danced in them, so her early performances are preserved in the film industry's archives.

Estelle returned to San Francisco in 1922 to open her own dance studio. As soon as the studio could spare her, she went to Los Angeles for another fling with the film industry; this time she starred in and choreographed the dances for four opera productions by Antone de Vally. She danced in "Martha," "Carmen," "Faust," "Cavallera Rusticana."

The next destination was Paris — to study with Volinine, a partner of Pavlova. Volinine was the person who arranged Pavlova's performances in Europe.

Estelle Reed DeBrot dances the solo lead in "Carmen," above. Below, she dances the temptress in "Bolero."

Vervolg 2.0.2.

Estelle found herself living in a complex with several other artists; at a dinner party she met a young Dutchman who had just completed his studies in law. They talked through the night.

They would talk through the years.

Estelle spent the next 10 years "traveling up and down," as she calls it — between Europe and the West Coast. Wedged between her performances were treasured rendezvous with the man from Amsterdam.

THE YEAR was 1932. Estelle's career was soaring. She was asked to give the performance for the opening of the San Francisco Opera House. She continued the season with the opera company, dancing the solos and choreographing for the company. Later in the year, she was asked to repeat her performance of "Bolero" with the San Francisco Symphony.

The critics hailed her as Isadora Duncan's successor. Invitations to dance poured in. They were tempting, but there was a rendezvous to keep.

Her career never quite regained the momentum achieved that year. The last rendezvous occurred in 1937, when Estelle married her mystery man and settled in Holland. "Actually," she blushes, "we were secretly married in 1928." In those days, a career woman was not a married woman.

THE Dutchman was Nicolaas DeBrot. He liked to be called Cola. Dissatisfied with law, he entered medical school in 1931. He was to be a man of many careers. In addition to practicing law and medicine, he became a statesman and a writer. His essays, criticisms, novellas, novels and four books of poetry made him one of Holland's most popular literary figures.

Estelle recalls the war years. They were difficult, but strangely rewarding. She noticed that with the deprivations of the Nazi Occupation, people became marvelously creative.

Cola had begun his medical practice shortly before the Occupation. "He helped by giving people papers saying they had this disease or that disease," Estelle confides. On more than one occasion, she was called into his office to assist with emergencies, like holding a patient down when there was no morphine.

When the Nazis were rounding up doctors, neighbors would alert the DeBrots, and Estelle would hide Cola behind the wallboards of a closet. They were fortunate, for Cola was never struck, though the soldiers often shot through closet doors.

His patients paid Cola in food. Heating was very difficult; the winter was unusually harsh, and they walked around the house wrapped in two or three coats.

Their daughter, Jane, was born in 1942. After her birth, Estelle gradually gave up professional dance. The baby's care came first, and she had begun to translate Cola's writings.

Near the end of the war, Cola was asked by the Underground to accompany a mission assigned to capture a German gas factory in Amsterdam and hold it until the Allies got there. He agreed to do it. That was his initiation into government service.

In 1962, he was appointed governor of the Antilles for eight years. He was a natural for the position: He had been born and raised on his father's plantation on the island of Bonaire. The DeBrots weathered the riots of the 1960s and retired to Cola's beloved Holland in 1970.

The retirement years were the best years for Estelle. The DeBrots had applied to live at the Rosa Spier Huis. Rosa Spier had been a harpist with a dream: She had visualized a retirement community of professionals, but died before her dream could be realized. When it was, it was composed of 60 resident units and a communal space. The community was composed of a psychologist, a doctor, a scientist, and primarily musicians and painters. Cola was one of several writers in residence; Estelle was the only dancer.

Each day, Estelle and Cola walked to the village to buy newspapers. They sat in the cafes, drinking coffee and reading all the papers before walking back to their room, where Cola would write and Estelle would translate or work on her own writings. She has published several articles on dance.

Evenings were social: Close friends or their daughter would come by to engage in philosophical conversations, Cola's and Estelle's favorite pastime. It was at this time that Jane introduced her parents to the Tibetan Buddhism she was discovering.

"Cola died in December 1981." Estelle tells me now, her eyes softened by the memory. "I always wanted to go first. I didn't think I would be able to stand it. But somehow you are."

ESTELLE was inspired by her daughter, Jane, to move to Boulder in 1982. Both were drawn by the presence of Chogyam Trungpa, Rinpoche here.

It wasn't easy for Estelle to make a move after 50 years on another continent, even if it was back to her native land. She withdrew from people and the activities she normally engaged in. She had trouble with the climate. She had trouble with the familiarity. She says, "In the beauty salon, this young boy would call out 'Estelle!' and I was shocked. Actually, now that

lees verder p. 5

I'm used to it, I like it. It puts me on their level, which is always younger, so it's rather flattering."

Estelle's days are uncomplicated and productive. She begins with meditation. Then, weather permitting, she walks to the post office and the market. She lives on Pearl Street. When she returns home, she spends the rest of the day translating, reading and keeping up with a large correspondence with people in Europe — lifelong friends and Cola's publishers. She is busy sorting Cola's papers now, readying some for publication.

Estelle is no longer reclusive, she enjoys talking with people, going to concerts and films. "They have such wonderful films here. I don't have a TV, and I don't want one." A Sunday morning ritual is The New York Times.

Estelle attributes her uncommon vigor to discipline. She says she finds that if you practice a discipline in your life, you develop an inner stamina that serves the aging process well. It doesn't matter what the discipline is, she says. Dancers, doctors, musicians, artists, scientists — all have created an interior resource.

She believes that people who live to be entertained do not develop a discipline of the mind. They depend on television, movies or dining out to provide diversions, and as they age they discover they haven't the physical energy to pursue outside diversions. They haven't cultivated their own resources either.

For Estelle DeBrot, old age means slowing down physically, of course, but emotionally and intellectually, she still dances.

Photo by Vern Walker

Estelle DeBrot conducts a voluminous correspondence with her friends in Europe from her Boulder home.

De Beurs

Maandag 16 april 1984

MORGEN CONCERT ORFEON CRESCENDO

WILLEMSTAD - Morgen dinsdag 17 april presenteert Orfeón "Crescendo" o.l.v. Frank Davelaar, een concert met als voornaamste werk het Requiem van Gabriel Fauré. In dit werk volgt Fauré niet de gebruikelijke delen van de dodenmis zoals andere componisten.

Zo laat hij b.v. het Dies Irae weg, maar verwerkt een stuk ervan in het Libera me Domine (een liturgisch onjuiste plaats dus). Fauré zet ook het In Paradisum op muziek, hetgeen ook ongebruikelijk is.

Hierdoor roept het verstilde werk ook niet de verschrikking maar slechts de vrede van de dood op. De solisten voor dit werk zijn de sopraan, gezongen door Claudia Goddard (het Pie Jesu) en de bariton, Erich v.d. Hoeven (Hostes preces en Libera me).

Verder worden er stukken gezongen uit het Stabat Mater van G. Rossini (solisten Nic Moller en Sue Williamson met koor).

Daarna volgt er een kwartet met koor uit het Stabat Mater van J. Haydn.

Als slot van het concert zingt het koor Psalm 150 van C. Franck: Looft God alom in Zijn heiligdom met geschal van trompetten, met luit en harpenklang. Organist-pianist is dr. Robert Rojer. Dit concert vindt plaats in de kerk te Brievengat.

Amigoe WOENSDAG 18 APRIL 1984

Ter gelegenheid 100 jarig bestaan

Amigoe-symposium over journalistiek

WILLEMSTAD — De Amigoe heeft ter gelegenheid van het honderd-jarig bestaan een symposium voorbereid over journalistiek. Dat gebeurt in samenwerking met de Universiteit van de Nederlandse Antillen op zaterdag 5 mei. Gerenommeerde journalisten uit de omgeving zijn uitgenodigd voor deze gelegenheid.

Centraal thema op dit symposium is: "Nieuwsgaring in de Caribische regio; de problemen en obstakels".

Voorlopig is bevestiging ontvangen van de volgende gastsprekers:

Pedro Joaquin Chamorro, hoofdredacteur van het dagblad La Prensa van Nicaragua dat op kritische wijze het Sandinistische bewind volgt en het werken als zodanig vaak goed lastig wordt gemaakt;

Barbara Gloudon, free lance journaliste van Jamaica die vroeger heeft gewerkt bij het dagblad The Gleaner en nu ondermeer commentatrice is van een radio- station;

Rickey Singh, voormalig redacteur van het blad Caribbean Contact, een uitgave van de Caribbean Conference of Churches; in die hoedanigheid is hij ook meermalen op Curaçao geweest;

Bernard Diederich, belast met de nieuwsvoorziening over het Caribisch gebied voor het Amerikaanse weekblad TIME Magazine met Miami als standplaats;

Terwijl de heer Diederich op grond van zijn brede ervaringen in alle uithoeken van de Caribische regio een totaal overzicht zal geven over de belangrijkste knelpunten in de nieuwsgaring, gaan de andere drie gastsprekers in op meer concrete gevallen.

De dag van het symposium wordt opgedeeld in tweeën: vóór de lunch- pauze zijn er de inleidingen en twee sprekers met aan het eind de mogelijkheid van een forum- discussie en na de middag de andere twee sprekers met opnieuw een forum- discussie en een sluiting. De voertaal op het symposium is engels.

Om een deel van de kosten te dragen zal een tientje worden gevraagd van deelnemers aan het symposium; daarmee wordt bijgedragen aan de kosten voor een kleine lunch en koffie- en thee- onderbrekingen.

Het is de bedoeling om twee van deze vier buitenlandse gastsprekers uit te nodigen op maandag 7 mei een korte uiteenzetting te houden voor belangstellenden op het zuster- eiland Aruba.

De Beurs
Maandag 16 april 1984

KRALENDIJK - Prof. Hoetink bracht een bezoek aan Franklin Crestian gedeputeerde van Kulturele Zaken in verband met de opstelling van een nieuwe vorm van kulturele samenwerking en werd hierbij vergezeld van enkele funktionarissen van het Departement van Kultuur en Opvoeding. Op de foto: Frans Booi, hoofd Kultuur en Opvoeding Bonaire speldt Prof. Hoetink een minivlaggetje van Bonaire op.

Paasconcert Orfeon Crescendo

VAN DE — NAAR Curaçaose begrippen — overdaad aan concerten deze maanden, horen er ieder jaar, met kerkelijke hoogtijdagen als Pasen en Kerstmis, twee bezoeken gereserveerd te worden voor de uitvoeringen van het koor Orfeon Crescendo o.l.v. Frank Davelaar. De bescheiden toegangsprijs doet dat deze concerten goed tot zeer goed bezocht worden, wat afgelopen dinsdag ook weer het geval was.

Voor grotere werken uit de koorliteratuur schrikt Orfeon Crescendo niet terug, getuige het eerste werk van de avond, dat tot de pauze duurde: het Requiem van Gabriel Fauré. Naast die van Mozart, Berlioz en Verdi, neemt dit requiem een eervolle plaats in. Het mist weliswaar de felle dramatiek van de beiden laatsten, want het ligt gewoon niet in de aard van Fauré de verschrikking van een Dies Ireae op muziek te zetten. Naast de ernst en smart heeft Fauré vooral de nadruk willen leggen op de vertroosting. Het geheel wordt hoofdzakelijk in zachte tinten gehouden, met enkele fraaie soli van bariton Erich v.d. Hoeven, (in "griep" mineur) en sopraan Claudia Goddard in het aandoenlijk mooi gezongen Pie Jesu.

De niet malse orgelpartij was als altijd in de bekwame handen van Dr. Robert Rojer, die na de pauze de wat vulgaire pianobewerking van de orkestpartij van Rossini's Stabat Mater moedig te lijf ging. Rossini verloochent zijn verliefde voor het belcanto allerminst, wat natuurlijk koren op de molen is voor sopraan Sue Williamson en bas-bariton Nic Möller, die met hun volwassen en voldragen stemgeluid het werk alle eer gaven, die het (eigenlijk niet) toekomt. Van Rossini naar Haydn, die de ernst en weemoed van het Stabat Mater (liturgisch gezang van de R.K. eredienst: een 13e eeuws gedicht, dat het leed van Maria bij de kruisdood van Jezus beschrijft) veel puurder weet te toonzetten dan de aartsluie Rossini. Hieruit werd het "Virgo Virginum" gezongen, met het kwartet bestaande uit Barbara Newton-sopraan, (heel mooie solo!) Bita v. Buuren-alt, Bernardino v. Baars-tenor, (eveneens een fraaie solo) en Nic Möller-bas. Koor en kwartet kwamen hier tot een fraaie eenheid, die terecht grote bijval oogstte.

Tot slot psalm 150, door Cesar Franck getoonzet, en met de beste herinneringen aan een avond hoogstaande koormuziek, verliet het publiek de Brievengatkerk.

LANDHEER

Amigoe
MAANDAG 16 APRIL 1984

Concert van Orfeon Crescendo

WILLEMSTAD — Het koor Orfeon Crescendo presenteert onder leiding van Frank Davelaar morgen (dinsdag 17 april) een concert in de kerk van Brievengat met als voornaamste werk het Requiem van Gabriel Faure. Deze componist laat vele gebruikelijke delen van de dodenmis achterwege, terwijl door invoeging van andere stukken het geheel een ander effect krijgt. De solisten voor dit werk zijn de sopraan, gezongen door Claudia Goddard en de bariton Erich van der Hoeven. Verder worden er stukken gezongen uit het Stabat Mater van Rossini, gevolgd door een kwartet met koor uit het Stabat Mater van Haydn. Als slot van het concert zingt het koor Psalm 150 van C. Franck. Organist-pianist van het concert is dr Robert.

Amigoe
DONDERDAG 19 APRIL 1984

Enfasis Radial

WILLEMSTAD — In Enfasis Radial komt nu het derde deel aan de orde van een vraaggesprek met mevrouw Nelly Prins-Winkel over Papiamentu. Nadruk komt ditmaal te liggen op opvoedings- mythen, het ideaal en de werkelijkheid. Het programma wordt op dinsdag 24 april om kwart over acht 's avonds uitgezonden via Radio Kòrsou FM, op woensdag 25 april om half twaalf's ochtends via Radio Hoyer 1, op zaterdag 28 april om kwart over elf's ochtends via Radio Curom Z-86 en op zondagmorgen 29 april om kwart over elf via Radio Caribe.

De Beurs Donderdag 19 april 1984

MUZIEK OP DE UNA

WILLEMSTAD -- In het kader van muziek-uitvoeringen aan de Universiteit van de Nederlandse Antillen zal op vrijdag 27 april 1984 een voordracht plaatsvinden over de Curacaose tambu verzorgd door Rene Rosalia. De lezing zal worden opgeluisterd door het optreden van : Sjon Cola i su grupo , Petoi, Benu Martis i grupo Trankilo, Mistica i Grupo Zoyoyo.

Het programma bestaat uit voordracht, zang en dans, iedereen is van harte welkom.

Plaats : Aula Universiteit van de Nederlandse Antillen . . . . . .
Jan Noorduynweg 111.
Datum: 27 april 1984
Tijd: 8.30 s'avonds.
Toegang vrij.

Amigoe DONDERDAG 19 APRIL 1984

WILLEMSTAD— Het Paasconcert van het Curaçaose Strijkkwartet werd zaterdag gepresenteerd in de Fortkerk. Het belangrijkste stuk dat gebracht werd was het werk van Joseph Haydn "De zeven laatste woorden van Christus", op basis van stukken uit de Bijbel. Spelers: vlnr Jan Dam en Eric Gorsira viool, Louise Gorsira, cello en Lisa de Vries, viola.

Amigoe
WOENSDAG 18 APRIL 1984

BC verleent medewerking voor voetstuk

Vrijheidsbeeld van Frans Booi krijgt bestemming

KRALENDIJK — Het ziet er naar uit, dat het zes jaar geleden door Frans Booi ontworpen vrijheidsbeeld van Bonaire eindelijk zijn bestemming krijgt. In 1977 kregen de Culturele Centra de kans zich in te schrijven voor een financiële bijdrage om een kunstvoorwerp voor de bevolking aan te schaffen. De Sticusa gaf via het CCB Frans Booi de opdracht, waarbij het BC de benodigde gelden zou voteren voor een voetstuk. Aangezien dit kennelijk boven het budget van de Bonaireaanse begroting uitging, werd er door het BC nimmer opdracht gegeven om het beeld te plaatsen.

Het huidige BC heeft reeds enkele malen blijk gegeven van een verbeterde belangstelling voor de eigen cultuur. Tenslotte is men nu de weg ingeslagen om het monument te gaan plaatsen. In 1978 reeds was het ontwerp voor het beeld klaar en een jaar later werd het beeld door Frans Booi vervaardigd waarbij hij technisch geholpen werd door enige docenten en leerlingen van de technische school. Het lag in de bedoeling dat het beeld op een voetstuk geplaatst zou worden, dat tevens dienst zou doen als permanente tentoonstelling. De UPB die in die tijd het BC uitmaakte stelde het noodzakelijke geld niet beschikbaar en het beeld bleef in het atelier van Booi.

Nu het BC dan de medewerking zal gaan verlenen, zal het voetstuk geconstrueerd kunnen worden. In het voetstuk zal een aantal vitrines ingebouwd worden, waar kunstenaars hun werk kunnen exposeren. Oorspronkelijk lag het in de bedoeling dat het beeld op de pedestal voor de St. Bernarduskerk geplaatst zou worden. Het is niet bekend waar het vrijheidsbeeld nu gesitueerd zal worden.

Amigoe
DINSDAG 17 APRIL 1984

Festival di Simadan op 2e Paasdag

WILLEMSTAD— Op tweede paasdag, maandag 23 april wordt de reeds traditionele Festival di Simadan in Punda gehouden. Dit keer draagt het feest een andere naam, aangezien het oogstfeest op Curaçao de "seú" genoemd wordt. Aan het festival di seú nemen 33 folkoristische en 29 muziekgroepen deel, die samen zo'n 1300 deelnemers vormt.

De optocht vertrekt om ongeveer drie uur 's middags vanonder het viaduct te Breedestraat Otrabanda, via het Brionplein, de Emmabrug, Breedestraat Punda, Columbusstraat, de brug van Scharloo met als eindpunt Plaza Mundo Merced te Waaigat. Op de parkeerplaats aldaar geven enkele groepen een show, waarna ged van Kultuur Willie Franco plakaten en certificaten uitreikt aan de groepen. Vanaf twaalf uur 's middags is er op het Waaigat verkoop van Curaçaose lekkernijen en eten, bij diverse stands.

BEURS
Donderdag 19 april 1984

GITAAR WORKSHOP

WILLEMSTAD - In het auditorium van het C.C.C. te Emmastad is er gisteren een gitaar workshop gestart door "Guitara Korsou" voorheen geheten "Guitar Society" onder leiding van de bekende guitarist Henk Kowsoleea die lessen geeft in de praktische harmonische aspekten van dit instrument. Deze workshop bestaat uit drie avonden waarvan de andere resterende twee op 15 mei en 12 juni van 20.00 tot 22.00 uur gehouden zullen worden.